

расте по дръвя-та, вмѣсто да ги украшава съ зелены-тѣ си листи, принася имъ зло: тѣй и хубостъ-та на лице то, и скъпи-тѣ дрехи, и суетно-то мѣрско усаждаванье, безчиніе струватъ на душа-та и на тѣло-то челоуѣческо.

Брате милый! ако подражаваме пророка, който дума: Измѣйте се и чисти бждете, отхвърлете лукавства-та отъ души-тѣ си; сирѣчь, ако се уназеме отъ завистъ-та, и отъ злы дѣла, ще получемъ на небе-то голѣмъ приготвенна платъ.

И.

Не може око-то да види трѣна, кога-то е въ друго-то—; но като го другій изваде, тога го вижда: тѣй и челоуѣкъ не може съвършено да познае този свѣтъ, дору не излѣзе отъ него.—Наше-то сърдце е като една градина въ кою-то нищо добро не пораста, ако градинарь-а ѝ не посѣе, не оплѣви, и не напои.

Брате мой! бжди мждръ градинарь; и ако видишъ нѣкоя дыва трѣва чи изникне, или трѣнѣ, ископай го отъ корень-я, и го исхвърли. Сирѣчь, отъ себе-си Не се радва градинарь-а кога гледа съдове-тѣ си безъ плодъ—. Коя полза отъ лозы, ако не раждатъ гроздіе? сирѣчь, каква полза имаме да сме туко съ добры думы, а безъ добры дѣла?—Нищо не сме: не сме достойны и за име-то челоуѣцы.